

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۲۹ می ۲۰۲۴

کمیته زنان (<https://women.ncr-iran.org/fa>)

کارنامه ابراهیم رئیسی در سرکوب زنان

ابراهیم رئیسی رئیس کنونی قوه قضائیه و مرید و مطیع خمینی، نفر اصلی است که از میان ۵۹۲ کاندیدا برای این دور از انتخابات رژیم از سوی شورای نگهبان تأیید صلاحیت شد. رئیسی در میان مردم ایران به «جلاد ۶۷» شهرت دارد. وی کاندیدای اصلی خامنه ای در انتخابات فرمایشی ۱۴۰۰ ایران است و با مخالفت گسترده ای به خصوص از سوی زنان و جوانان روبرو است.

رئیسی از اصلی ترین مجریان قتل عام بیش از ۳۰ هزار زندانی سیاسی در سال ۱۳۶۷ بوده است. علاوه بر این، او از هیچگونه مدرک حوزوی حتی در نظام مستبد ملایان نیز برخوردار نیست. در یک کلام ابراهیم رئیسی اعتبار خود را با کارنامه ای ۴۰ ساله در اعدام و سرکوب و به مثابه یک قاتل سنگدل در میان اوباشان جاهل هیأت حاکمه کسب کرده است.

خامنه ای ابراهیم رئیسی را در تاریخ ۷ اسفند ۱۳۹۷، به ریاست قوه قضائیه منصوب کرد. طی دوره ریاست او، زنان و دختران ایران، مصادیق مشخصی از خشونت علیه حقوق پایه ای خود، محدودیت های بیشتر در فعالیت های اجتماعی و نیز دستگیری، زندان و شکنجه را تجربه کرده اند. گزارش حاضر چکیده مجموعه اسناد و گزارشاتی است که به مطبوعات و رسانه ها درز پیدا کرده و توسط کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران گردآوری شده اند. امید است که گزارش حاضر بتواند تصویری از کاندیدای مطلوب خامنه ای در جهت تحکیم پایه های رژیم ترور و سرکوب ارائه دهد.

مهره سرکوب و کشتار زنان

ابراهیم رئیسی، مهره ای است که طی ۴ دهه حکومت ملایان در ایران، نقش مستقیم در سرکوب، شکنجه و کشتار مخالفین رژیم و بطور خاص جوانان و زنان روشنفکر و آزادیخواه داشته است.

سوابق و سمت های او طی ۴ دهه گذشته:

بازجو در دادسرای مسجد سلیمان، دادیار در دادستانی کرج، دادستان کرج، دادستان همدان، جانشین دادستان کل انقلاب تهران، عضو هیئت مرگ در قتل عام ۳۰ هزار زندانی سیاسی در سال ۶۷، که به عنوان «جلاد ۶۷» در جامعه ایران شناخته می شود.

پس از قتل عام زندانیان در تابستان ۱۳۶۷: دادستان انقلاب تهران، رئیس بازرسی کل کشور، معاون اول قوه قضائیه، دادستان ویژه روحانیت، رئیس شورای نظارت بر صدا و سیما، دادستان کل کشور، تولیت آستان قدس رضوی و ریاست قوه قضائیه و مشارکت در سرکوب و کشتار بیش از ۱۵۰۰ تظاهر کننده از جمله ۴۰۰ زن در آبان ۱۳۹۸ و زندانی کردن و شکنجه و سرکوب ۱۲ هزار تظاهر کننده به جرم آزادیخواهی، صدور حکم زندان و اعدام از طریق شکنجه و گرفتن اعتراف های اجباری، تا جایی که به همین جرم در ۲۰۱۹ در لیست تحریم های آمریکا قرار گرفت!

صدور احکام اعدام و شلاق برای زنان و دختران ایران

- **اعدام دستکم ۳۰ زن**
 - صدور حکم ۱۶۲۰ ضربه شلاق برای دستکم ۲۴ زن. این زنان طیف اجتماعی وسیعی را شامل می شده اند. از فعال کارگری و دانشجویی تا ورزشکار، روزنامه نگار، وکیل و معترض خیابانی.
 - **سلبی مرندي،** ۸۰ ساله، تنها به دلیل پیگیری وضعیت فرزند زندانی اش در دفتر اجرای احکام دادگستری شهر خوی ۷۰ ضربه شلاق دریافت کرد. این «مادر» زندانی پس از متحمل شدن ضربات سنگین شلاق، در حالی که توانایی حرکت خود را از دست داده بود برای تحمل ۸ ماه حبس به زندان خوی منتقل گردید.
 - در نمونه وحشیانه دیگر، یک زن زندانی در لاکان رشت، قبل از آزادی متحمل ۱۰۰ ضربه شلاق شد. وی پیش از این، ۱۵ سال را در حبس گذرانده بود.
- شکنجه و اعتراف اجباری در حبس و بازداشت**
- طی دوره ریاست رئیسی بر قوه قضائیه، علیرغم فضای سانسور و اختناق حاکم، گزارشاتی هر چند کم، ولی تکان دهنده از وضعیت زنان زندانی به بیرون از زندان رسید که نشاندهنده نوک «کوه یخ» عظیم درد و رنج نهان در زندانهای مخوف و شکنجه گاههای زنان بود. طبق این گزارشات:
- دستکم ۳۶ زن زندانی در معرض شکنجه و اذیت و آزار قرار گرفته اند.

- دستکم ۶ زن شامل فعال محیط زیست، فعال مدنی، فعال فرهنگی و بازداشتی اعتراضات آبان ۹۸ زیر فشار برای تن دادن به اعترافات اجباری قرار داشته اند.
- نمونه ای از اعتراف اجباری: الهه درویشی، ۱۹ ساله است که به هنگام دستگیر شدن باردار بوده است. وی به دلیل فعالیت سیاسی همسرش دستگیر می شود و کودک خود را در زندان به دنیا می آورد. مأموران زندان پیش از وضع حمل، الهه درویشی را تهدید کردند که «اگر آنچه را که می خواهند ننویسد خود او و فرزندش را که در شکم دارد خواهند کشت.»
- نمونه هایی از شکنجه:

لمیاء حمادی، در بازداشت، هدف شکنجه های سخت قرار گرفت. مأموران، او را با شوک الکتریکی سوزاندند. بعد از شکنجه های فراوان او را به اطلاعات تهران انتقال داده و پس از ۶ ماه شکنجه و بازجویی به زندان سپیدار اهواز منتقل کردند.

- سکینه صگور، ۳۵ ساله، باردار، پس از شکنجه های طولانی با جسمی خونین، در حالیکه دستبند به دست و زنجیر به پایش زده بودند، جهت زایمان به بیمارستان منتقل شد تا نوزادش را به دنیا بیاورد.

دستگیری و بازداشت معترضین

طی دوره ریاست رئیسی بر قوه قضائیه، هزاران فعال زن در اعتراضات خیابانی، بازداشت و هدف انواع فشارها قرار گرفته اند. بستگان شهیدان و اسیران اعتراضات نیز از این فشارها مستثنی نمانده اند.

- خانواده دستکم ۳ شهید قیام آبان (۱۳۹۸) **شبلم دیانی**، **آزاده ضریبی** و **فرزاد انصاری** (فر) تهدید شده اند که در مقابل کشتار عزیزان شان سکوت کنند و علت مرگ آنان را تصادف و حوادث طبیعی جلوه دهند.

- در این میان، **فاطمه داوند** از معترضین آبان ۹۸ در بوکان بازداشت و به زندان مرکزی ارومیه منتقل شد. این زندانی توسط دادگاه شهر بوکان به ۵ سال و پنج ماه حبس و ۳۰ ضربه شلاق محکوم گردید. فاطمه داوند، ۴۲ ساله، مادر سه فرزند می باشد.

- در نمونه ای دیگر، خانم **بدریه حمیدآوی**، مادر شهید قیام آبان ۹۸ علی تمیمی، در ۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۰ به دلیل مشارکت در مراسم عید فطر در اهواز دستگیر شد.

- فشار بر بستگان قربانیان، **اعضای خانواده قربانیان پرواز اوکراین** را نیز در سال اخیر شامل شده است. به گزارش دیدبان حقوق بشر، چندین خانواده گفتند که مقامات که غالباً لباس شخصی به

تن داشتند، در مراسم عمومی و خصوصی یادبود عزیزانشان شرکت کردند. خانواده‌ها همچنین گفتند که مقامات به آنها اجازه ندادند پیکر عزیزانشان را ببینند. مادر یکی از قربانیان گفت «تا حالا نمی‌دانم که واقعاً پسرم را دفن کرده‌ام یا نه.»

زندان در شرایط کرونا

طی دوره ریاست رئیسی بر قوه قضائیه، با وجود شیوع کرونا در زندان‌ها، زندانیان از مرخصی محروم شدند. آنها به این ترتیب، در معرض یک کشتار جمعی و خاموش قرار گرفتند:

- دستکم ۷۶ زن زندانی در زندان‌های کشور مبتلا به کرونا شدند و از رسیدگی‌های ضروری محروم ماندند.

- دستکم در ۵ زندان کشور، وضعیت زنان زندانی وخیم اعلام شد:

زندان‌های قرچک و رامین، سپیدار اهواز، زندان تبریز، زندان مرکزی ارومیه، زندان زنجان

- تنها در زندان سپیدار اهواز، بیش از ۵۰ تن از زنان به کرونا مبتلا شدند.

- به دنبال مرگ فاطمه علیزاده در زندان ارومیه، دستکم ۲۰۰ زن زندانی دست به اعتصاب غذا زدند.

شهادت یک زندانی شکنجه شده

فریده گودرزی شاهی است که در اتاق شکنجه، تحت نظارت ابراهیم رئیسی شکنجه شده است. او صحنه را چنین شرح می‌دهد:

«در سال ۱۳۶۲ در شهر همدان به دلیل هواداری از مجاهدین دستگیر شدم. ۹ ماهه باردار بودم و تنها یک هفته با وضع حمل فاصله داشتم. من را در آن وضعیت به اتاق شکنجه بردند و با کابل شروع به شکنجه کردند. یکی از افرادی که در محل حضور داشت، ابراهیم رئیسی بود. آن زمان او را نمی‌شناختم اما همبندی‌هایم گفتند که او دادستان همدان است.

در سال ۱۳۶۲ رئیسی، ۲۱ سال بیشتر نداشت و دارای سواد چندانی به خصوص به لحاظ حوزوی نبود. او با این وجود دادستان کرج و همدان بود. بسیاری از زندانیان سیاسی که اغلب شان از هواداران مجاهدین بودند توسط همین شخص حکم اعدام شان امضاء شد.»

همسرفریده گودرزی در همین دوران در زندان همدان به دار آویخته شد. خواهر کوچکتر او فریبا و برادرش پرویز با حکم هیأت مرگ که ابراهیم رئیسی عضو آن بود در جریان قتل عام سال ۱۳۶۷ اعدام شدند. آنها در زمره سی هزار زندان سیاسی بودند که طی سه ماه بی‌خبری خانواده‌ها قتل عام شدند و اجسادشان در گورهای جمعی پنهان شد.

تخریب گورهای دسته جمعی

طی دو سال اخیر از زمانی که ابراهیم رئیسی ریاست قضائیه آخوندها را برعهده گرفته است، بسیاری از گورهای جمعی شامل گورستان خاوران در تهران تخریب شده اند؛ تلاشی از سوی مقامات رژیم برای از بین بردن تمامی آثار **جنایت علیه بشریت** در تابستان ۱۳۶۷. این جنایت علیه بشریت تا امروز ادامه یافته است. آمران و عاملان آن شامل خامنه ای و رئیسی، با مصونیت برسر قدرت باقی مانده اند.

مردم ایران اکنون به **انتخابات قلابی این رژیم نه می گویند** و خواهان **محاکمه و اجرای عدالت** در قبال مسئولین کشتار بهترین فرزندان ایران به خصوص در سالهای ۱۳۶۷ و ۱۳۹۸ می باشند.

استقلال – خپلواکی: مضمون تحلیلی و مستدل و مستند فوق، نه ترجمه از یک منبع خارجی است، نه کاپی یک ترجمه از یک منبع دیگر و به نام دیگری و نه هم نوشته یک نفر هندی از دنیا بی خبر، هرچند نویسنده و محقق و مؤرخ و مفسر سیاسی و اجتماعی، دیپلمات و چند چیز دیگر هم باشد؛ بلکه از منابع ایرانی بوده و آدرس آن هم در بالای آن نوشته شده است و لینک هم فعال است و نیز لینک های داخل نوشته هم به حال خود گذاشته شده اند تا علاقه مندان به آن لینک ها مراجعه نموده و حل مطلب نمایند.

میگویند: "زمین فقط آنجا می سوزد که بالایش آتش روشن است". دیپلمات تقاعدی هندی چه میداند که در ایران چه میگذرد. "سوار از دل پیاده نمی آید و سیر از دل گرسنه". واقعیات را باید با دید مردم دید، نه از عینک یک همیشه دیپلمات از دنیا بی خبر.

این مضمون مستند و مستدل، کاپی نوشته اصل بوده و هیچ تغییر و تعدیل و کم و زیادی هم در آن صورت نگرفته است و این اقتباس کاملاً مطابق اصل است. قضاوت هم به دوش خوانندگان. مضمون و نوشته فوق را با این نوشته "**میراث رئیسی چراغ راه آیندگان است**" مقایسه کنید تا به عمق قضایا برسید.